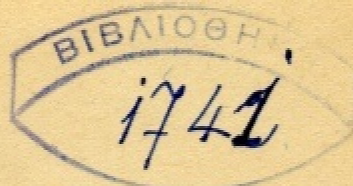
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΚΑΙ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ Ο.Ε.Ε.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ 1948

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Πρός τό Γενικό Γραμματέα τοῦ ΟΕΕ.

Ἀξιότιμε κύριε παρακαλοῦμε ὅπως φέρετε μπροστά στή Γενική Συνέλευση τοῦ ΟΕΕ καί σέ γνώση τῆς κάθε μιᾶς ἀντιπροσωπείας τήν προσφυγή μας πρός τόν Ὀργανισμό τῶν Ε. Ε. καθώς καί τό ὑπόμνημά μας πρός τή Γενική Συνέλευση τοῦ ΟΕΕ. Τό ὑπόμνημά μας αὐτό περιλαμβάνεται εἰς τήν «Γαλανή Βίβλο» μας πού ἐπισυνάπτουμε.

Προσωρινή Δημοκρατική Κυβέρνηση
Ὁ Πρόεδρος

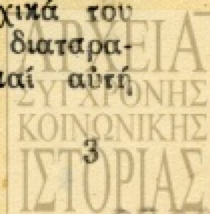
Στήν ἕδρα τῆς Π. Δ. Κ. 19 τοῦ Σεπτέμβρη 1948

Ἡ ΠΔΚ τῆς Ἑλλάδας ἔκανε ἐπίσης τήν παρακάτω προσφυγή πρός τή Γενική Συνέλευση τοῦ ΟΕΕ.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

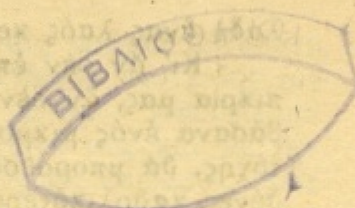
Προσφυγή πρός τή Γενική Συνέλευση τοῦ ΟΕΕ

Ἡ Προσωρινή Δημοκρατική Κυβέρνηση τῆς Ἑλλάδας προσφεύγει στόν Ὀργανισμό τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν καί ζητᾶ ὅπως ὁ Ὀργανισμός καταδικάσει καί βάλει τέρμα στήν ἀμερικάνικη ἐπέμβαση στήν Ἑλλάδα πού ἀποτελεῖ τήν κύρια αἰτία γιά τήν κακοδαιμονία τῆς πατρίδας μας καί ἀπειλή κατά τῆς εἰρήνης τῆς ἀνθρωπότητας καί ὅπως ἀποκλείσει ὁποιαδήποτε ξενική ἰμπεριαλιστική ἐπέμβαση στά ἐσωτερικά μας. Ἔτσι ὁ ἑλληνικός λαός θά ἔχει τή δυνατότητα νά διακανονίσει μόνος του τό ἐσωτερικό του πρόβλημα καί νά ἀποκαταστήσει τήν ἀνεξαρτησία του καί τά κυριαρχικά του δικαιώματα. Ἔτσι καί ἡ Ἑλλάδα ἀπό ἑστία διαταραχῶν καί ἀπειλή κατά τῆς εἰρήνης θά γίνει καί αὐτή

φρούριο τῆς δημοκρατίας καί τῆς εἰρήνης καί θά μπορέσει νά ἐπιδοθεῖ στό ἔργο τῆς περισυλλογῆς καί τῆς ἀνασυγκρότησής της.

Ἡ Προσωρινή Δημοκρατική Κυβέρνηση
Στήν ἕδρα τῆς Προσωρινῆς Δημοκρατικῆς Κυβέρνησης
20 τοῦ Σεπτέμβρη 1948

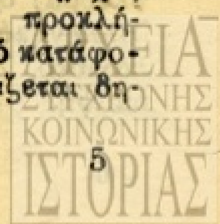
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
Προσωρινή Κυβέρνησή

Πρός τή
ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ Ο.Η.Ε.

Κύριοι Άντιπρόσωποι,

Τό Ελληνικό ζήτημα είναι έγγεγραμμένο στήν ήμερησία διάταξη καί πρόκριται νά συζητηθεϊ άπ' τή Συνέλευσή σας. Σύμφωνα όμως μέ τή θέληση έκείνων πού μέ τήν άνοιχτή έπέμβασή τους στίς ύποθέσεις τής χώρας μας καί τήν κατοχή τους πάνω σ' αύτή, δημιούργησαν αύτό τό «Έλληνικό ζήτημα», ή ύπόθεση τής Έλλάδας θά συζητηθεϊ μακρυά καί έρήμην τοΰ έλληνικοΰ λαοΰ πού άγωνίζεται γιά τήν έθνική του άνεξαρτησία καί τίς δημοκρατικές έλευθερίες του. Ή Προσωρινή μας Δημοκρατική Κυβέρνησή θεωρεϊ πώς ή στοιχειώδης δικαιοσύνη θά έπρεπε νά ύπαγορεύσει στά Ένωμένα Έθνη νά ζητήσουν τήν άκρόαση τών άντιπροσώπων τοΰ έλληνικοΰ λαοΰ, τών έκπροσώπων τής κυβέρνησής μας καί τοΰ Δημοκρατικοΰ Στρατοΰ μας.

Ή πεϊρα τοΰ παρελθόντος έδειξε ότι κάθε άπόφαση πού ύποβλήθηκε άπ' τούς ύπευθύνους τοΰ Έλληνικοΰ δράματος, έν άπουσία μας, κατέληξε νά χειροτερέψει τήν κατάσταση στήν Έλλάδα, νά βυθίσει τή χώρα στό αίμα άκόμα περισσότερο. Ή πεϊρα τών δυό Βαλκανικών Έπιτροπών καί προπαντός τής τελευταίας πού δέχτηκε νά παίξει ένα ρόλο, τόσο λίγο άξιο γιά διεθνή Όργανισμό, ρόλο συστηματικοΰ ύποστηριχτή όλης τής αίματηρής πολιτικής καί όλων τών προκλήσεων τοΰ μοναρχοφασισμοΰ, άποτελεϊ τήν πιό κατάφορη άπόδειξη αύτοΰ τοΰ άτοπου, νά καταδικάζεται δη-

λαδὴ ἕνας λαός καί ὁ ἀγώνας του ἐρήμην.

Κι' ἄν δέν ἐπρόκειτο ἐδῶ παρά μονάχα γιά τήν πικρία μας, ἄν δὲν ἐπρόκειτο παρά μονάχα γιά τά βάσανα ἑνός μικροῦ λαοῦ, ἄξιου, ὡστόσο, καλύτερης τύχης, θά μποροῦσε, ἴσως, κανεἰς νά ξεφύγει ἀπό εὐθύνες καθολικότερες. Ἡ τύχη μιᾶς χώρας ἑφτά ἑκατομμυρίων κατοίκων δέ λογαριάζεται καί πολύ στίς σκέψεις μερικῶν ἡγετῶν τῶν μεγάλων λαῶν. Ἡ λογική τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν ἰμπεριαλιστικῶν χωρῶν εἶχε πάντα αὐτόν τόν κυνικό χαρακτήρα πού δὲν ἐπιτρέπει τήν πολυτέλεια, νά λογαριάζονται τά συμφέροντα τῶν μικρῶν χωρῶν καί λαῶν.

Ἡ κατάσταση ὅμως στήν Ἑλλάδα ἔχει δημιουργήσει ἀπειλή γιά τήν παγκόσμια εἰρήνη. Οἱ μοναρχοφασίστες, σπέρνοντας συστηματικά τό μῖσος κατά τῶν γειτονικῶν Λαϊκῶν Δημοκρατιῶν, ποντάροντας γιά τή δική τους σωτηρία, πάνω στή δυνατότητα ἑνός νέου πολέμου καί οἱ ἰμπεριαλιστές, κυρίαρχοι τῆς χώρας, ἐπιδιώκοντας νά κάνουν γιά τήν πατρίδα μας μιά βάση γιά τά ἐπιθετικά τους σχέδια, ἔχουν μετατρέψει τό Ἑλληνικό πρόβλημα σέ πρόβλημα παγκόσμιας εἰρήνης. Ἐξεταζόμενο ἀπ' αὐτή τήν πλευρά, τό Ἑλληνικό ζήτημα εἶναι ἕνα πρόβλημα ἀπ' τό ὁποῖο ἐξαρτᾶται, κατά ἕνα βαθμό, ἡ εἰρήνη.

Γι' αὐτό τό λόγο ἡ εὐθύνη τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν παρουσιάζεται ἀκόμα πιό μεγάλη καί τό καθῆκον τῶν ἀξιότιμων ἀντιπροσώπων νά ἀσχοληθοῦν μέ τό πρόβλημα αὐτό, ἀφοῦ ἀκούσουν ὅλα τά ἐνδιαφερόμενα μέρη εἶναι ἀκόμα πιό ἐπιτακτικό, γιά νἆναι ἡ λύση πού θά δοθεῖ ἀποτελεσματική καί πετυχημένη. Ποτές, ὡστόσο ἡ ἀρχὴ «ἀουντιάτουρ ἐτ ἄλτερα πάρς»(ἄς ἀκουσθεῖ καί ἡ ἄλλη πλευρά) δέν περιφρονήθηκε τόσο ἀνοιχτά, ὅσο στό Ἑλληνηκό ζήτημα. Ἐλπίζουμε πώς στήν παροῦσα τουλάχιστο, Συνέλευση, ἡ ὑποχρέωση αὐτή θά ληφθεῖ ὑπόψη.

Πρέπει νά έπαναλόβουμε πώς καμμιά αύταπάτη δέν έπιτρέπεται πάνω στή δυνατότητα συντριβής τοῦ κινήματός μας μέ κατασταλτικά μέτρα. 'Αποδείξαμε στό παρελθόν μέ τόν έπίμονο άγώνα μας καί μέ τήν έπιτυχή άντίστασή μας στίς διαδοχικές έπιθέσεις ένός μοναρχοφασιστικοῦ στρατοῦ πολυάριθμου καί έξοπλισμένου άπ'τούς 'Αμερικανούς μέ τά πιό μοντέρνα ὅπλα, άπ' τά όποῖα δέν μπορούσαμε παρά ἕνα πολύ μικρό μέρος νά πόρουμε σά λάφυρα κατά τίς μάχες, άποδείξαμε πώς τό κίνημά μας εἶναι τόσο βαθειά ριζωμένο μέσα στό λαό, πώς ή δίκαιη ύπόθεσή μας ἔχει τόσο μεγάλη καί πλατειά ύποστήριξη τοῦ λαοῦ, πού ό Δημοκρατικός Στρατός μας εἶναι άδύνατο νά συντριβεῖ.

Τά στενά μυαλά τῶν μιλιταριστῶν, στήριξαν έλπίδες πάνω σ' αύτή τή δυνατότητα τῆς συντριβῆς τοῦ Δ.Σ., μά οί έλπίδες τους αύτές κατάρρευσαν διαδοχικά, χάρη στόν άσύγκριτο ήρωϊσμό τοῦ στρατοῦ μας άπ' τή μιά μεριά καί στήν ἔλλειψη κάθε διάθεσης άπ' τήν πλευρά τῶν φαντάρων τοῦ μοναρχοφασιστικοῦ στρατοῦ νά σκοτώνονται γιά μιά ύπόθεση πού τήν νειώθουνε άντεθνική, άντιλαϊκή καί χαμένη. Ή μεγάλη μάχη τοῦ Γράμμου μᾶς ἔδωσε πάνω σ' αύτό άποδείξεις τόσο ολοφάνερες καί στοιχεῖα τόσο πειστικά πού μονάχα τυφλοί θά μπορούσαν άκόμα νά ύπολογίζουνε πάνω στό μαχητικό πνεῦμα τοῦ στρατοῦ τῆς 'Αθήνας.

Θά άγωνιστοῦμε ένάντια σέ κάθε άπόπειρα συντριβῆς μας καί στό τέλος, έμεῖς θά νικήσουμε. Θἄταν πολύ χρήσιμο συνεπῶς γιά τούς άντιπροσώπους τῶν Ένωμένων 'Εθνῶν, νἄχουν ύπόψη τους τήν άκλόνητη θέλησή μας ν' άγωνιστοῦμε ὥς τή νίκη, γιά νά μήν παρασυρθοῦν άπ' τήν πολύ άφελή δημαγωγία τῶν Κουϊσλιγκ τῆς 'Αθήνας.

Σᾶς ζητοῦμε νά μήν κρίνετε τό Έλληνικό ζήτημα έν άπουσία μας καί πάνω σέ στοιχεῖα πού θά σᾶς παρουσιάσουν οί ύπεύθυνοι τοῦ Έλληνικοῦ δράματος

καί οἱ ὑποστηριχτές τους, ἀνάμεσα στούς ὁποίους βρίσκεται, δυστυχῶς κι' ἡ περίφημη «Βαλκανική Ἐπιτροπή». Ἐν τῷ μεταξύ, ἐπιτρέψτε μας νά σᾶς ἐξηγήσουμε μερικές ὄψεις τοῦ Ἑλληνικοῦ προβλήματος.

Ὅλη ἡ πολιτική ἐκείνων πού δημιούργησαν τό Ἑλληνικό ζήτημα καί τὄφεραν στό στάδιο αὐτό, ἀπέβλεπε, μέ μιά σειρά ἀπό συκοφαντίες καί προκλήσεις νά δικαιολογήσει τά ἐγκλήματά της κατά τῆς χώρας καί τοῦ λαοῦ. Μιά μελέτη, ἔστω καί ἐπιφανειακή, τῆς κατάστασης στήν Ἑλλάδα φτάνει γιά νά ξεγυμνώσει τούς συκοφάντες καί τούς προβοκάτορες.

Προσπαθοῦν, πρῶτα, πρῶτα ν' ἀποδείξουν πώς οἱ σκοποί τοῦ κινήματός μας εἶναι: Νά καταλάβουμε τήν ἐξουσία μέ τή βία καί νά ἐγκαθιδρύσουμε στή χώρα ἕνα τρομοκρατικό καθεστώς. «Ὕστερ' ἀπό μᾶς, ἕνας κομισάριος θά διοριζόταν στήν Ἑλλάδα,» δήλωσε, ἐπίσημα ἕνας ἀπ' τούς ὑπεύθυνους Ἀμερικανούς. Καί γιά νά ἀποφευχθεῖ ὁ κομισάριος, διορίστηκε ἕνας Γκάουλάϊτερ. Ὁλόκληρη, ἐντούτοις, ἡ ἱστορία τοῦ ἀγώνα μας δείχνει τό ἀντίθετο. Γιά ὅποιον μελετήσει τήν ἐξέλιξη τῶν γεγονότων στήν Ἑλλάδα ἀπ' τήν ἀπελευθέρωση κι' ἀκόμα κατά τή διάρκεια τῆς κατοχῆς, γίνεται φανερό πώς τό κίνημά μας δέν ἀπέβλεπε ποτέ νά ἐπιβληθεῖ μέ τή βία στόν ἑλληνηκό λαό. Ἀντίθετα. Πάντα καί σέ κάθε εὐκαιρία, μέ τά λόγια καί τίς πράξεις ἀπόδειξε πώς ἀποσκοποῦσε σέ μιά δημοκρατική λύση, μέ τήν ἔννοια ὅτι ὁ λαός μονάχος του, χωρίς ὁποιαδήποτε ξένη ἐπέμβαση ἀσυμβίβαστη γιά ἕνα ἀνεξάρτητο κράτος, νά μπορέσει ν' ἀποφασίσει, ἐλεύθερα γιά τή κυβέρνηση τῆς ἐκλογῆς του.

Οἱ ἀντίπαλοί μας ὅμως, ξέροντας καλά, πολύ καλά τίς λαϊκές μας δυνάμεις, ἤθελαν νά ἀποφύγουν ἀκριβῶς αὐτή τήν ἐλεύθερη ἔκφραση τῆς λαϊκῆς θέλησης, πού χωρίς καμμιά ἀμφιβολία θά ἐκδηλωνότανε ὑπέρ τοῦ δημοκρατικοῦ μετώπου. Γι' αὐτό τό λόγο ἡ

ἐπέμβαση τῶν Ἄγγλων, τό Δεκέμβριο τοῦ 44 ἦταν τόσο ὠμή γι' αὐτό τό λόγο οἱ ἴδιοι παραβίασαν τή Συμφωνία τῆς Βάρκιζας, πού ἔγινε τό Φεβρουάριο τοῦ 1945. Καί γιά νά προπαρασκευάσουν τίς ἐκλογές πού θά τούς ἐξασφάλιζαν, χάρη στό μαχαίρι τοῦ ἐπίσημου ἤ τοῦ ἀνεπίσημου τρομοκράτη, μιά κυβέρνηση Κουΐσλιγκ, ἐξαπέλυσαν μιά ἀφάνταστη τρομοκρατία στή χώρα μας, μέ τή βοήθεια μιᾶς δῆθεν ὑπηρεσιακῆς κυβέρνησης πού στήν πραγματικότητα βρισκόταν ἀπόλυτα κάτω ἀπ' τίς διαταγές τους. Οἱ ειδικοί αὐτοί τῆς ἀποικιακῆς τρομοκρατίας λογάριαζαν πώς ὁ λαός θά λύγιζε μπροστά σέ μιά τέτοια τρομοκρατία. Ὁ Ἑλληνικός Λαός, ὅμως κάτω ἀπ' τήν καθοδήγηση τῶν πραγματικῶν ἀρχηγῶν του, ἀντιστεκότανε κι' ἔδινε τό παράδειγμα μιᾶς ψυχραιμίας καί ταυτόχρονα πολιτικῆς ὡριμότητας χωρίς προηγούμενο.

Ὥς τίς ἐκλογές καί παρά τήν τρομοκρατία, ὁ Ἑλληνικός Λαός ἔκανε μιά ἀντίσταση παθητική, νομιμόφρονη, ἐλπίζοντας πώς οἱ ξένοι ὑποκινητές αὐτῆς τῆς τρομοκρατικῆς πολιτικῆς, θά καταλάβαιναν τελικά πώς ἡ πολιτική τους αὐτή ἦταν χωρίς ἀποτελέσματα. Οἱ ἐκλογές ὅμως ἔγιναν, παρά τίς διαμαρτυρίες τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ Σοφούλη, αὐτοῦ τοῦ μοιραίου γέρου, σημερνοῦ Κουΐσλιγκ καί ἔγιναν μέ τίς εὐλογίες τῶν Ἄγγλων, Ἀμερικανῶν καί Γάλλων παρατηρητῶν, πού ὁ Ἀμερικανός ἀρχηγός τους εἶναι σήμερα πρεσβευτής δηλαδή ὁ ἀπόλυτος κύριος τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ λαός, στήν πλειοψηφία του δέν πῆρε μέρος στίς ἐκλογές, θέλοντας νά δώσει καί μ' αὐτή τήν ἀποχή του ἀκόμα ἕνα δεῖγμα τῆς ἀκλόνητης θέλησής του νά μή δεχθεῖ τή βία σά μέσο μιᾶς ξένης πολιτικῆς κυριαρχίας.

Παρά τίς νοθεῖες πού ἔγιναν κατά τή διεξαγωγή τῶν ἐκλογῶν, τά ἀποτελέσματά τους δείχνουν καθαρά τή λαϊκή δύναμη τοῦ δημοκρατικοῦ μετώπου. Ὕστερ' ἀπ' τίς ἐκλογές αὐτές, ἡ τρομοκρατία ἐντάθη-

κε, μέ κυριαρχοῦσα, ἀπό δῶ καί πέρα μορφή τή «νόμιμη» τρομοκρατία: ἔκτακτοι νόμοι, στρατοδικεῖα κλπ. Ἡ ὑπομονή τοῦ λαοῦ κρατήθηκε ἀκόμα λίγο καί γίνονταν διαδοχικά διαβήματα καί ἐκκλήσεις πρός τήν κυβέρνηση πού βγῆκε ἀπ' αὐτές τίς ἐκλογές, γιά νά δείξουν τόν ἐπικίνδυνο κατήφορο αὐτῆς τῆς πολιτικῆς της.

Μέ τήν ἐνθάρρυνση ὅμως τῶν Ἐγγλέζων, ἡ κυβέρνηση ἐπέμενε σ' αὐτή τήν πολιτική καί εἶχε κι' ὅλας τό θράσος νά προκηρύξει, κάτω ἀπό τέτοιες συνθῆκες τό δημοψήφισμα γιά τήν ἐπιστροφή τοῦ βασιλιᾶ, δημοψήφισμα πού έντούτοις εἶχε καθορισθεῖ νά γίνει τό 1948, μέ βάση μιά συμφωνία ἀνάμεσα στόν πρωθυπουργό Σοφούλη καί τούς Ἐγγλέζους.

Ὕστερ' ἀπ' τήν ἐπιστροφή τοῦ βασιλιᾶ πού πραγματοποιήθηκε χάρη σ' ἕνα δημοψήφισμα ὅπου, ἐκεῖνοι πού ψήφιζαν κατά τῆς ἐπιστροφῆς, προπάντων στίς ἐπαρχίες, βρισκόντουσαν δολοφονημένοι τήν ἴδια μέρα καί τό πτῶμα τους ἔμενε μπροστά στό ἐκλογικό τμῆμα, προειδοποίηση γιά τούς ἄλλους,—ἔγινε φανερό πώς χάθηκε κάθε ἐλπίδα νά πεισθοῦν μέ μιά εἰρηνική δράση οἱ ξένοι ἀφέντες καί οἱ ντόπιοι πράκτορές τους γιά τό μάταιο τῶν προσπαθειῶν τους νά πνίξουν τή θέληση τοῦ λαοῦ. Μονάχα μιά ἐνεργητική ἀντίσταση κατά τοῦ παράνομου αὐτοῦ καθεστῶτος θἄταν ἀποτελεσματική καί ἐπιβαλόταν. Καμμιά ἄλλωστε διέξοδος δέν ἔμενε γιά τούς πατριῶτες πού κυνηγιόνταν, βασανίζονταν, δολοφονοῦνταν, ἄλλη ἀπ' τό νά χρησιμοποιήσουν τά ἴδια μέσα τῶν ἀντιπάλων τους. Ἔτσι ἄρχισε ὁ ἐμφύλιος πόλεμος. Τό Γενικό Ἀρχηγεῖο τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ συγκροτήθηκε δυό μῆνες ὕστερ' ἀπ' τήν κωμωδία τοῦ δημοψηφίσματος πού ἔγινε τό Σεπτέμβρη 1946.

Δέν ξέρουμε τί θά ἔκανε σέ παρόμοιες συνθῆκες ἕνας ἄλλος λαός, πού ἀγαπᾶ τή λευτεριά, μά

θάταν άφέλεια νά σκεφτεῖ κανείς ὅτι ὁ Ἑλληνικός Λαός, πού στή διάρκεια ὅλης τῆς ἱστορίας του ἔδωσε τόσες φορές ἀποδείξεις γιά τό πόσο ἀγαπᾶ τὴν ἐθνική του ἀνεξαρτησία καὶ τίς ἐλευθερίες του, θά μποροῦσε νά σκύψει τό κεφάλι μπροστά στήν ὠμή βία πού τήν ὀργάνωναν καί τή χρηματοδοτοῦσαν οἱ ξένοι. Μόλα ταῦτα, οἱ ἀρχηγοὶ αὐτοῦ τοῦ κινήματος τῆς ἀντίστασης δήλωσαν ἀπ' τήν πρώτη στιγμή πώς μοναδικός σκοπός τους ἦταν νά γίνουν σεβαστές ἡ ἐθνική ἀνεξαρτησία καί οἱ πολιτικές ἐλευθερίες. Οι δημοκράτες ἀρχηγοί δέν παρέλειπαν εὐκαιρία χωρίς νά ἐπαναλάβουν αὐτὴ τή δήλωση. Κι' ὅταν τόν Ἰούνιο τοῦ 1947, ἀναγγείλαμε τόν προσεχῆ σχηματισμό μιᾶς δημοκρατικῆς κυβέρνησης, ἔξη μῆνες πρίν ἀπ' τό σχηματισμό της, προτείναμε γιά μιά φορά ἀκόμα τό χέρι πρός τούς ἀντιπάλους μας, γιά μιά ἔντιμη δημοκρατική συνεννόηση. Ὁ Στρατηγός Μάρκος τό δήλωσε αὐτό τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1947, ὁ Γενικός Γραμματέας τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τὄγραψε σέ—ἄρθρο του τό Δεκέμβρη τοῦ 1947.

Ποτές δέ θαμπωθήκαμε ἀπ' τίς ἐπιτυχίες μας; καί μάλιστα στήν πρώτη δήλωση τῆς κυβέρνησής μας ἐπαναλάβαμε ὅτι εἴμαστάν ἕτοιμοι νά δεχτοῦμε μιά δημοκρατική συνεννόηση. Αὐτό τό ξαναεπαναλάβαμε τόν περασμένο Ἰούνη, ὕστερα ἀπ' τίς πρῶτες ἀμυντικές ἐπιτυχίες μας στή Βόρεια Πίνδο. Καί ξανακάναμε ἀκόμα μιά φορά αὐτή τή πρόταση ἕνα μήνα ἀργότερα, ὅταν αὐτή ἡ μεγάλη μάχη ἔδειξε καθαρά τή δύναμή μας καί τίς ἀδυναμίες τοῦ στρατοῦ τῆς Ἀθήνας. Μᾶς ἀπάντησαν πολύ ἠλίθια, ζητώντας τήν ἄνευ ὅρων παράδοσή μας.

Κι' ὁ πιό μεροληπτικός παρατηρητής εἶναι ὑποχρεωμένος νά παραδεχτεῖ πώς αὐτή ἡ πολιτική δέν εἶναι πολιτική ἐκείνων πού θέλουν νά καταλάβουν τήν ἐξουσία μέ τή βία. Οἱ δικαιολογίες ὅμως ἐκεί-

νων πού άποκρούουν αύτές τίς προτάσεις, πού άποκρούουν μιά δημοκρατική λύση του έλληνικού προβλήματος, είναι έτοιμες άπ' τά πρίν καί γεμάτες ύποκρισία.

Δηλώνουν πώς δυσπιστοῦν στίς προτάσεις μας, έπειδή φοβοῦνται μιά δήθεν κομμουνιστική μηχανορραφία. Όποιος όμως έχει καί έλάχιστη έστω καλή πίστη δέ θά μπορέσει ποτέ νά καταλάβει γιατί δέν καθορίζουν ένα σχέδιο μιᾶς, δημοκρατικής λύσης, σχέδιο πού θά άπέκλειε κάθε δυνατότητα μηχανορραφίας καί άπάτης κι' άπ' τή μιά μεριά κι' άπ' τήν άλλη. Καί ή άποστολή τῶν Ένωμένων Έθνῶν θά ήταν άκριβῶς νά έπεξεργασθεῖ ένα τέτοιο σχέδιο, άντί νά διορίζει έπιτροπές πού άποδείχνονται πειθήνια όργανα τῶν όργανωτῶν καί τῶν ύπεύθυνων τοῦ έμφυλίου πολέμου. Οί άντίπαλοί μας, άποκρούοντας τίς έντιμες προτάσεις μας, άποδείχνουν πώς αύτοί είναι πού φοβοῦνται τή λαϊκή έτυμηγορία έλεύθερα έκφρασμένη, πώς αύτοί είναι πού θέλουν νά κρατήσουν τήν έξουσία μέ τή βία—όπως καί τήν άπόχτησαν—καί μέ τό ξεπούλημα τῆς έθνικῆς άνεξαρτησίας τῆς χώρας.

Θέλουμε όμως νά προσθέσουμε κι' άλλη μιά άκόμα άπόδειξη γιά τίς δικές μας προθέσεις καί τίς προθέσεις τῶν άντιπάλων μας. Οί τελευταῖοι διακηρύσσουν σ'όλους τούς τόνους ότι είναι δημοκράτες. Καί τ' άφεντικά τους δέν άφήνουν εύκαιρία χωρίς νά τό έπαναλαμβάνουνε. Ό κ. Τσῶρτσιλ έφτασε μάλιστα στό σημεῖο νά δηλώσει ότι ή Έλλάδα είναι ύπόδειγμα δημοκρατίας. Στά μάτια τους, πιθανώτατα, δημοκρατία σημαίνει τή μαζική έκτέλεση άπ' τά στρατοδικεία, συγκροτημένα άπ' τούς χειρότερους φασίστες άξιωματικούς, συνεργάτες τοῦ έχθροῦ, πού έδωσαν όρκο στό Χίτλερ κατά τήν κατοχή σάν άξιωματικοί τῶν Ταγμάτων 'Ασφαλείας στήν ύπηρεσία τοῦ τότε

καταχτητή. Δημοκρατία σημαίνει τήν εκτέλεση όλων των πατριωτών πού πιστοί στά προστάγματα των συμμάχων, είχαν εκτελέσει κατά τή διάρκεια τής χιτλερικής κατοχής προδότες ή καί άνδρες τού στρατού τής κατοχής άκόμα. Δημοκρατία γι' αυτούς σημαίνει τή δολοφονία πολιτικών κρατουμένων μέσα στίς φυλακές, στή Σπάρτη, στήν Καλαμάτα κ.λ.π από φασιστικές συμμορίες πού δρούσαν μέ τήν προστασία των άρχών. Δημοκρατία γι' αυτούς σημαίνει τήν εκτόπιση καί τήν άποστολή στά στρατόπεδα συγκέντρωσης, δεκάδων χιλιάδων δημοκρατών. 70.000 δημοκράτες βρίσκονται σήμερα στήν εξορία ή στή φυλακή, δηλαδή ένας στούς εκατό κατοίκους. Δημοκρατία γι' αυτούς σημαίνει τή διάλυση κάθε οργάνωσης, εργατικού συνδικάτου ή δημοκρατικού κόμματος, καθώς καί κάθε οργάνωσης πού δέν συμφωνεί μέ τήν πολιτική των Κουΐσλιγκ πολιτική πού άποβλέπει στή μετατροπή τής χώρας σέ άμερικάνικη άποικία καί στόν εμφύλιο πόλεμο. Δημοκρατία γι' αυτούς σημαίνει τήν πλήρη κατάργηση τού δημοκρατικού τύπου, όχι μονάχα μέ επιδρομές τρομοκρατικών συμμοριών καί καταστροφές τυπογραφείων καί δολοφονίες τού προσωπικού, όπως γινόταν γιά τόν επαρχιακό τύπο ώς τό Σεπτέμβρη τού 1947, άλλά μέ νόμο πιά, μ' ένα έκτακτο νόμο πού επιτρέπει τήν άπαγόρευση κάθε εφημερίδας πού κρίνεται επικίνδυνη στή δημόσια τάξη, ένα νόμο πού άπαιτεί τήν έγκριση τής κυβέρνησης γιά τήν έκδοση μιάς καινούριας εφημερίδας. Άς σημειωθεί πώς καμμιά τέτοια έγκριση δέν δόθηκε άκόμα καί σέ αιτήσεις πού έκαναν σημαίνουσες πολιτικές προσωπικότητες, πού δέ συμφωνούν μέ τή γενική πολιτική τής κυβέρνησης καί τού κοινοβουλίου των Κουΐσλιγκ. Είναι άρκετά εύγλωττη, πάνω σ' αυτό, ή άπόρριψη τής αίτησης τού κ. Πετμεζά, πρώην υπουργού τύπου τής κυβέρνησης τού Σοφούλη κατά τό

1946. Τά άφάνταστα βασανιστήρια μέσα στά κρατητήρια, ή δολοφονία αίχμαλώτων πολέμου, οί άντάρτισσες πού βιάζονται άπ' τούς άξιωματικούς τοῦ μοναρχοφασιστικοῦ στρατοῦ, τό παιδομάζωμα, ή συγκέντρωση μέ τή βία τῶν άγροτικῶν πληθυσμῶν μέσα στίς πόλεις, δπου άποδεκατίζονται άπό τήν πεῖνα καί τίς άρρώστειες, ό στρατιωτικός νόμος, περιττός ἄλλωστε γιατί τά στρατοδικεῖα λειτουργοῦν παντοῦ, άκόμα καί στήν 'Αθήνα, ό έξαναγκασμός τῶν ύπαλλήλων νά ύπογράφουν τή λεγόμενη «δήλωση νομιμοφροσύνης», δπου ή συμμετοχή στό στρατό τῆς άντίστασης κατά τῶν χιτλερικῶν, στό στρατό τοῦ ΕΛΑΣ, θεωρεῖται ἔγκλημα—νά μερικά άκόμα χαραχτηριστικά αὐτῆς τῆς περίφημης «δημοκρατίας» πού ἔχει έπιβληθεῖ άπό τούς ίμπεριαλιστές στήν Έλλάδα καί έξυμνεῖται άπ' τούς πράκτορές τους καί τούς άρχηγούς τους. Στήν άρχαία Έλλάδα ύπῆρχαν οί σοφιστές πού ἔκαναν τό μαῦρο ἄσπρο. Εἴμαστε δμως βέβαιοι πώς κανένας 'Αθηναῖος σοφιστής άκόμα καί τοῦ 4ου αίῶνα τῆς παρακμῆς, δέ θά τολμοῦσε νά παρουσιάσει ἕνα τέτοιο καθεστώς, δπως τό μοναρχοφασιστικό, σάν δημοκρατικό καθεστώς. Οί έπίγονοι ἦταν πάντοτε οί χειρότεροι μαθητές.

'Αντίκρυ σ' αὐτό τό καθεστώς τῆς τρομοκρατίας, τοῦ αἵματος, τῆς ήθικῆς κατάπτωσης καί τῆς καταπίεσης έμεῖς δημιουργήσαμε στήν 'Ελεύθερη 'Ελλάδα, ἕνα λαϊκό καθεστώς, βαθειά δημοκρατικό σ' δλο του τό νόημα καί τίς έκδηλώσεις. Ὅλη ή έξουσία πηγάζει άπ' τό λαό, ύπάρχει γιά τό λαό καί άσκεῖται άπ' τό λαό, σύμφωνα μέ τή διακήρυξη τῆς ίδρυτικῆς πράξης τῆς 'Ελεύθερης 'Ελλάδας. Τά λαϊκά συμβούλια, καί οί λαϊκοί δικαστές έκλέγονται άπ' τό λαό μέ καθολική καί μυστική ψηφοφορία. Καμμιά αὐθαιρεσία δέν έπιτρέπεται. Ὅλες οί άτομικές καί όμαδικές έλευθερίες εἶναι σεβαστές. 'Ακόμα καί ό μοναρχοφασιστι-

κός τύπος διαβάζεται ἐλεύθερα ἀπό κείνους πού θέλουν νά ἐκτιμήσουν μονάχοι τους τό βάθος τῶν ψευδολογιῶν καί τῶν συκοφαντιῶν, πού δημοσιεύονται στίς στῆλες του. Ἡ νομοθεσία τῆς κυβέρνησής μας διαπνέεται ἀπό δημοκρατικό πνεῦμα. Γενική ἀμνηστεία χορηγήθηκε. Παρά τίς τεράστιες δυσκολίες πού ἔχουμε νά ἀντιμετωπίσουμε, παρά τίς στερήσεις πού ὑφίσταται ὁ λαός, ὁ λαός ἐλεύθερος κι' εὐχαριστημένος δίνει τό πᾶν γιά τόν ἀγώνα μας, πού εἶναι δικός του ἀγώνας. Ποτές δέ θά μπορούσαμε νά κρατήσουμε χωρίς μιά τέτοια λαϊκή ὑποστήριξη. Γι' αὐτό, ἄλλωστε καί οἱ ἐξαγριωμένοι μοναρχαφασίστες ἐκδικοῦνται τόν ἄμαχο πληθυσμό ἐξολοθρεύοντας περιοχές ὁλόκληρες.

Καί μεῖς βέβαια κάνουμε πόλεμο καί πόλεμο μέσα σέ ἐξαιρετικά δύσκολες συνθῆκες. Προσπαθοῦμε ὅμως νά διεξάγουμε αὐτό τόν πόλεμο μέ ἀνθρωπιστικό τρόπο. Δέν σκοτώνουμε τούς αἰχμαλώτους πολέμου, ὅπως κάνει ὁ μοναρχοφασισμός. Οἱ αἰχμάλωτοι μένουν κατάπληκτοι ὅταν διαπιστώνουν ἀπ' τήν πλευρά μας μιά στάση γεμάτη κατανόηση ἀπέναντί τους. Ὁμολογοῦν πώς εἶχαν δώσει πίστη στά λεγόμενα τῶν ἀρχηγῶν τους, ὅτι δηλαδή ἐμεῖς σφάζουμε τούς αἰχμαλώτους. Τούς τραυματίες πού πέφτουν στά χέρια μας ἐμεῖς τούς περιθάλπουμε ἐνῶ οἱ μοναρχοφασίστες τούς μαχαιρώνουν γιά νἄρχεται ἀργά, βασανιστικά, ὁ θάνατος.

Ἀπ' ὅποια πλευρά κι' ἄν ἐξετάσει κανείς τό καθεστώς πού δημιουργήσαμε, πείθεται πώς πρόκειται γιά ἕνα καθεστώς γνήσια δημοκρατικό, πραγματικά λαϊκό. Ἀπ' ὅποια πλευρά, ἐπίσης, κι' ἄν ἐξετάσει κανείς τό μοναρχοφασιστικό καθεστώς πείθεται ὅτι πρόκειται γιά ἕνα ἀστυνομικό καθεστώς αἵματος καί τρόμου. Πιστεύουμε πώς αὐτά τά γεγονότα ἀποδείχνουν πώς ὄχι ἐμεῖς παρά οἱ ἀντίπαλοί μας ἔχουν τήν πρό-

θεση νά έπιβληθοῦν μέ τή βία.

Ὑπάρχει ὅμως καί μιά ἄλλη ἐπιχειρηματολογία τῶν ἐχθρῶν μας. Προσπαθοῦν ν' ἀποδείξουν ὅτι δέν πρόκειται γιά ἕναν ἐμφύλιο πόλεμο, παρά γιά ἕναν πόλεμο πού ὀργανώνεται ἀπ' τούς δῆθεν ἐξωτερικούς ἐχθρούς τῆς Ἑλλάδας, ἀπ' τούς «Σλάβους», πού ἀποβλέπουν νά ἀποσπάσουν ἕνα μέρος τῶν ἑλληνικῶν ἐδαφῶν καί νά καταπατήσουν τήν ἐθνική μας ἀνεξαρτησία. Οἱ Ἕλληνες κομμουνιστές—προσθέτει ἡ ἐπιχειρηματολογία αὐτή—δέν εἶναι παρά τά ὄργανα αὐτῆς τῆς ἐπίθεσης κατά τῆς χώρας. Ὁ Ἄγγλος ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν ἔχει δηλώσει μάλιστα πώς ἀρκεῖ ἡ Σοβιετική Ἕνωση νά κάνει ἕνα νεῦμα μέ τό δάχτυλό της καί τό πρόβλημα θά λυνότανε.

Θά ἦταν ἀφελές—καί μεῖς δέν εἴμαστε καθόλου ἀφελεῖς—νά φαντασθεῖ κανείς πώς οἱ κύριοι αὐτοί πιστεύουν στήν ἐπιχειρηματολογία τους ἐτούτη. Ἐδῶ πρόκειται γιά μιά ἁπλῆ προπαγάνδα, προορισμένη νά πείσει τούς ἀφελεῖς πώς οἱ ὑπεύθυνοι αἴτοῦ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου εἶναι ἄλλοι ἐκτός ἀπ' τούς ἀφέντες τῶν Κουΐσλιγκ τῆς Ἀθήνας. Μολαταῦτα μιά ἐξήγηση θἆταν ἀναγκαία. Μιλᾶνε γιά ἀπειλή κατά τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Κανένας ὅμως δέν μπορεῖ νά ἀπειλήσει αὐτή τήν ἀνεξαρτησία γιά τόν ἁπλούστατο λόγο πώς σήμερα εἶναι ἀνύπαρκτη. Οἱ Ἀμερικάνοι ἰμπεριαλιστές φρόντισαν νά τήν ἐκμηδενίσουν, μ' ἕναν τρόπο κυνικό καί ὠμό. Στή μοναρχοφασιστική Ἑλλάδα, οὔτε ἡ κυβέρνηση, οὔτε, πολύ περισσότερο ὁ λαός, εἶναι πού ἀποφασίζουν. Ἐκεῖ διατάσσει ὁ Ἀμερικάνος γκαουλάϊτερ. «Ἀμέρικαν μέϊντ γόβερνμεντ» (κυβέρνηση ἀμερικανικῆς κατασκευῆς) ἔτσι ὀνόμασε ὁ ἀνταποκριτής στήν Ἀθήνα τῆς ἐφημερίδας «Νιού Γιόρκ Χέραλντ Τριμπιούν» τήν «κυβέρνηση» τοῦ Σοφούλη. Στόν τομέα τῆς πολιτικῆς καί τῆς δικαιοσύνης, στό στρατό καί στήν ἀστυνομία, στά οἰκονομικά εἴτε στή διοίκηση,

παντοῦ οἱ 'Αμερικάνοι ἀποφασίζουν. Ἄλλωστε, ἀκόμα κι' οἱ πιό λυσσόδηκτοι μοναρχοφασίστες δέν ἀρνοῦνται τά γεγονότα αὐτά. Κάτω ἀπ' αὐτές τίς συνθήκες, πώς νά μήν καταπλήσσεται κανείς μέ τήν ὑποκριτικότητα ἐκείνων πού μιλᾶν γιά τήν ἀνεξαρτησία μιᾶς χώρας πού οἱ ἴδιοι ἔχουν καταργήσει.

Κι' ἀκόμα, ἐκεῖνοι πού λέν ὅτι οἱ Ἕλληνες κομμουνιστές εἶναι ὄργανα μιᾶς δῆθεν ξένης ἐπίθεσης, παρασιωποῦν τό γεγονός ὅτι δέν εἶναι μονάχα οἱ Ἕλληνες κομμουνιστές πού ἀγωνίζονται στήν Ἑλλάδα: Εἶναι ἕνας ὁλόκληρος λαός. Δέν εἶναι τυχαῖο πώς παρ' ὅλη τήν πίεση πού ἐξασκεῖται ἀπ' τούς κουΐσλιγκ τῆς 'Αθήνας, παρ' ὅλες τίς καταδιώξεις καί τούς ἐκτοπισμούς τῶν ἀρχηγῶν μιᾶς σειρᾶς μή κομμουνιστικῶν κομμάτων, οἱ 'Αμερικάνοι δέν μπόρεσαν ν' ἀποσπάσουν μιά δήλωση ἀπ' αὐτούς τούς ἀρχηγούς πού νά καταδικάζει τό κίνημά μας. Δέν εἶναι τυχαῖο πώς ἀκόμα καί τό σοσιαλιστικό κόμμα τοῦ καθηγητή Σβώλου, πού οἱ διαφωνίες του μέ τό συνασπισμό τοῦ ΕΑΜ, τόν ὁδήγησαν νά βγεῖ ἀπ' τό συνασπισμό αὐτό, δέν καταδίκασε τό κίνημά μας, παρά τίς ἀπειλές τῆς δῆθεν κυβέρνησης τῆς 'Αθήνας πώς θά παραπέμψει στό στρατοδικεῖο τούς ἀρχηγούς του, πρᾶγμα πού εἶναι πολύ πιθανό. Δέν εἶναι τυχαῖο τίς πολυάριθμες πολιτικές προσωπικότητες, τίς δημοκρατικές πεποιθήσεις τῶν ὁποίων κανένας δέν ἀμφισβητεῖ, συμφωνοῦν μέ τό κίνημά μας καί βρίσκονται, καθημερινά ἐκτεθημένοι σέ βρισιές καί καταδιώξεις.

Ὅλα αὐτά τά κόμματα καί ὅλα αὐτά τά πολιτικά πρόσωπα βρίσκονται μαζί μας γιατί ξέρουν καλά πώς οἱ μοναρχοφασίστες εἶναι ἐκεῖνοι πού κατάργησαν καί ξεπούλησαν τήν ἐθνική ἀνεξαρτησία. Ξέρουν πώς ὁ ἀγώνας μας εἶναι ἀγώνας γιά τήν ἀνεξαρτησία πού δέν ἀπειλεῖται παρά ἀπ' τούς 'Αγγλοαμερικάνους ἰμπεριαλιστές πού τήν ἔχουν κιόλας καταρ-

γήσει. Ξέρουν πώς στό πρόγραμμά μας ή ύπεράσπιση τής άνεξαρτησίας είναι γραμμένη μέ κεφαλαία γράμματα καί πώς καμμιά άπειλή δέν ύφίσταται γιά τήν άκεραιότητα τής χώρας πού ή ύπεράσπισή της είναι έπίσης γραμμένη στό πρόγραμμά μας.

Κανένας δέν είναι τόσο ήλίθιος νά πιστέψει πώς οί γενναίοι πολεμιστές πού δίνουν κατά χιλιάδες τή ζωή τους καί τό αίμα τους, πού κατά έκατοντάδες βροντοφωνάζουν τήν άφοσίωσή τους πρός τήν πατρίδα μπροστά στίς σφαίρες τοῦ έκτελεστικοῦ άποσπάσματος, είναι προδότες ή θύματα μιᾶς συνωμοσίας προδοτών. Μιά χώρα μπορεῖ νά έχει προδότες, όχι όμως έναν ολόκληρο λαό, όχι δεκάδες καί έκατοντάδες χιλιάδες.

Καί οί ίμπεριαλιστές καί οί Έλληνες πράκτορές τους θέλουν νά άνατρέψουν τά λαϊκά καθεστῶτα τών Βαλκανίων καί συχνότατα έχουν έξαποστείλει πληρωμένους πράκτορες μέσα στίς χώρες αύτές γιά νά όργανώσουν μιά ένοπλη πάλη κατά τών δημοκρατικῶν κυβερνήσεων. Άπέτυχαν όμως πάντα γιατί οί πράκτορές τους έμειναν άπομονωμένοι άπ' τό λαό πού ποτέ, σέ καμμιά χώρα δέ δέχτηκε νά γίνει όργανο στά χέρια τῶν ξένων. Άποτελεῖ βρισιά γιά τόν έλληνικό λαό νά τόν κατηγορᾶνε πώς έγινε όργανο μιᾶς ξένης πολιτικῆς, όποιας κι' άν είναι. Δέν μπορεῖ κανείς παρά νά προσθέσει έδῶ πώς οί μοναρχοφασίστες πού κατηγοροῦν τίς Βαλκανικές Δημοκρατίες ότι έχουν δήθεν βλέψεις σέ έλληνικά έδάφη παρ' όλο πού όλοι οί άρχηγοί τών Βαλκανικῶν χωρῶν έχουν διαψεύσει αύτές τίς συκοφαντίες διακηρύσσουν άνοιχτά πώς αύτοί, οί μοναρχοφασίστες έχουν βλέψεις σέ άλβανικά καί βουλγαρικά έδάφη. Άκόμα μιά φορά βλέπουμε τήν προσπάθεια νά μεταβληθεῖ τό μαῦρο σέ άσπρο. Θά μποροῦσε όμως άκόμα ν' άπαντήσει κανείς: Άφοῦ οί σκοποί μας είναι τόσο έγ-

κληματικοί γιά τή χώρα γιατί δέ δέχονται ν' ἀφήσουν τό λαό νά ἀποφανθεῖ ἐλεύθερα ἄν εἶναι μέ μᾶς ἤ μέ τούς συκοφάντες μας. Ὄχι ὅμως μέ τόν τρόπο τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1946 πού ἔγιναν κάτω ἀπό μιά ξένη κατοχή. Γιατί καταφεύγουν στά κανόνια, στά τάνκς, στ' ἀεροπλάνα, στίς ὀβίδες καί στίς ἀμερικάνικες βόμβες, βυθίζοντας τή χώρα στό αἷμα, ἀντί νά καταγγείλουν μπροστά στό λαό τή δῆθεν προδοσία μας καί νά περιμένουν μετά τή λαϊκή ἐτυμηγορία, βέβαιοι γιά τήν ἐκλογή του; Ἡ ἀπάντηση εἶναι εὔκολη. Ξέρουν πολύ καλά πώς ὁ λαός πού μᾶς ἔχει δεῖ νά πολεμᾶμε ἐπικεφαλῆς του, γιά τή λευτεριά, τήν ἀνεξαρτησία καί τήν ἀκεραιότητα τῆς χώρας, δέν πιστεύει οὔτε λέξη ἀπ' τίς συκοφαντίες αὐτές. Ἀντίθετα, ξέρει ὁ λαός πολύ καλά ἀπό πιά μεριά βρίσκονται οἱ προδότες, οἱ συνεργάτες τοῦ ἐχθροῦ, οἱ κατάσκοποι, οἱ ἄνθρωποι πού εἶναι ἕτοιμοι νά πουλήσουν τό πᾶν γιά νά ἐξασφαλίσουν τήν ἐξουσία.

Ὑπάρχει, ἐπίσης, ἡ περιώνυμη κατηγορία γιά τή δῆθεν βοήθεια πού μᾶς δίνουν οἱ Λαϊκές Δημοκρατίες. Ἡ Βαλκανική Ἐπιτροπή κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια—προσπάθεια ἄξια καλύτερης τύχης—γιά νά συγκεντρώσει στοιχεῖα γιά τή «βοήθεια πρός τούς συμμορίτας» καί ἀπαξίωσε ν' ἀσχοληθεῖ μέ τό βάθος τοῦ Ἑλληνικοῦ προβλήματος.

Οἱ μέθοδες δουλειᾶς αὐτῆς τῆς Ἐπιτροπῆς φάνηκαν ποιές ἦταν κατά τρόπο ἀρκετά χαρακτηριστικό, ὅταν μιά ἀπ' τίς ὁμάδες της κατέθεσε ὅτι εἶδε ἀπό ἕνα λόφο τῆς Κεντρικῆς Μακεδονίας νά μπαίνουν τμήματά μας στήν Γιουγκοσλαβία. Ἄν ὅμως οἱ συνάδελφοί τους ἔπαιρναν τόν κόπο νά μελετήσουν τό χάρτη θά μποροῦσαν νά δοῦν πώς τά σύνορα τῆς Γιουγκοσλαβίας δέν εἶναι οὔτε κάν ὁρατά ἀπό ἐκεῖνο τό λόφο.

Ἄς γυρίσουμε ὅμως στή δῆθεν βοήθεια. Πρέπει, πρῶτα—πρῶτα, νά ποῦμε ἀνοιχτά τή γνώμη

μας. Δέ νομίζουμε πώς οἱ ἰμπεριαλιστές ἔχουν τό δικαίωμα, ὄχι μανάχα νά ἐξοπλίζουν ἄφθονα καὶ ὁλοκληρωτικά τό μοναρχοφασιστικὸ στρατό, ἀλλά καί νά διευθύνουν ἀκόμα τίς στρατιωτικές ἐπιχειρήσεις μέ τούς ἀξιωματικούς τους, πού ὀνομάζονται κατ' εὐφημισμόν σύνδεσμοι, νά κατακλύζουν τή χώρα μέ τίς πολυποίκιλες ἐπιτροπές τους, νά ἐπιτρέψουν στούς ἀξιωματικούς καί στούς πολίτες τους νά μιλοῦν πρός τό λαό καί νά μεταφέρουν σέ συγκεντρώσεις πού ὀργανώνουν στά χωριά τήν μοναρχοφασιστική προπαγάνδα—ἐνῶ οἱ Λαϊκές Δημοκρατίες δέν δικαιοῦνται νά βοηθήσουν τὸν ἑλληνικό λαὸ στόν ἀπελευθερωτικό του ἀγώνα. Ἐδῶ ὅμως πρόκειται γιά μιὰ γνώμη θεωρητική. Τό γεγονὸς εἶναι πώς, ἄν ἐξαιρέσει κανείς μιά βοήθεια πού κρατιέται αὐστηρά στά φιλανθρωπικά πλαίσια, οἱ Λαϊκές Δημοκρατίες, θέλοντας ἀκριβῶς ν' ἀποφύγουν κάθε προκλητική ἐκμετάλλευση μιᾶς βοήθειας πού δέ θά περιεῖχε καμμιά παραβίαση ἠθικῆςἀρχῆς, δέν θέλησαν νά μιμηθοῦν τούςσυκοφάντες τους. Καί πρέπει νά προσθέσουμε ἐτοῦτο: Ἄν ἐμεῖς παίρναμε στρατιωτική βοήθεια σέ πολεμικό ὑλικό ἀπ' τό ἐξωτερικό, θάχαμε, ἀπό πολύν καιρό τελικά νικήσει.

Ἄν τό αἷμα ἐξακολουθεῖ νά χύνεται στήν Ἑλλάδα, ἄν ὁ μοναρχοφασισμός ἐξακολουθεῖ τό ματωμένο ἔργο του, εἶναι γιατί, οἱ Ἐγγλέζοι στήν ἀρχή, οἱ Ἀμερικάνοι ἔπειτα, τοῦ προμήθευσαν καί τοῦ προμηθεύουν μέ ἀφθονία τά μέσα γιά τὸ καταστρεπτικὸ ἔργο του.

Ἐμεῖς ὅμως εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά προμηθευόμαστε τά μέσα τῆς ἀντίστασης, ἀπ' τά λάφυρα πού κυριεύουμε. Ἡ μελέτη τῶν μαχῶν πού ἔγιναν, τῶν μέσων πού χρησιμοποιήθηκαν καί τῶν ἀποτελεσμάτων πού ἐπιτεύχθηκαν, εἶναι διαφωτιστικότατα πάνω στό ζήτημα αὐτό. Ἡ Βαλκανική ὅμως Ἐπιτροπή προτίμησε νά βασιστεῖ πάνω στούς ἰσχυρισμούς τῶν μοναρχοφασιστῶν προβοκατόρων καί στίς καταθέσεις

μερικών κακομοίρηδων, πρώην στρατιωτών του Δημοκρατικού Στρατού πού πιάστηκαν αιχμάλωτοι καί κάτω άπ' τήν άμεση άπειλή τής έκτέλεσης, δέν μπόρεσαν νά βρούν τή δύναμη του ήρωα πού προτιμάει τό θάνατο άπ' τήν κατάπτωση καί έπανέλαβαν καταθέσεις, ύπαγορευμένες άπ' τούς δημίους τους. Ή έξέταση όμως ένός μάρτυρα πού ή ζωή του βρίσκεται στό έλεος του ένός άπ' τούς άντιδίκους, δέ θά γινόταν δεκτή ούτε στήν πιό άσήμαντη δίκη ούτε άπ' τόν πιό άγράμματο είρηνοδίκη. Φαίνεται πώς ή Βαλκανική Έπιτροπή, δεχόμενη αύτές τίς καταθέσεις, θέλησε νά δώσει ένα άκόμα δείγμα τής «άμεροληψίας» της... Τό γεγονός είναι πώς καμμιά συκοφαντία δέν μπορεί νά μεταβάλει τήν ήθική καί φιλανθρωπική ένίσχυση, σέ στρατιωτική βοήθεια, ούτε νά παρουσιάσει τή βοήθεια σέ μέσα καταστροφής πού δίνουν οί Άμερικάνοι, σά βοήθεια «φιλανθρωπική».

Θά θέλαμε άκόμα νά θίξουμε ένα ζήτημα πού τό χρησιμοποίησε ή μοναρχοφασιστική προπαγάνδα γιά νά έξαπολύσει μιά άπ' τίς πιό προκλητικές καμπάνιες της. Πρόκειται γιά τό ζήτημα τών παιδιών. Μέ μιά έπιστολή πού άπηύθυνε ό Πρόεδρος τής Κυβέρνησής μας στρατηγός Μάρκος πρός τήν αύτού έξοχότητα τό Γενικό Γραμματέα του Όργανισμού τών Ένωμένων Έθνών, ξεσκεπάσαμε όλο αύτό τό μοναρχοφασιστικό θόρυβο. Έλπίζουμε πώς έχετε λάβει γνώση αύτής τής έπιστολής.

Θέλουμε όμως καί δώ νά έπαναλάβουμε πώς καί στό ζήτημα αύτό όπως καί στό σύνολο του Έλληνικού προβλήματος καί ίσως έδώ περισσότερο ή άλήθεια έχει διαστρεβλωθεί άπ' τούς συκοφάντες τής Άθήνας. Είχαν τό θράσος νά άρνηθούν ότι βομβαρδίζουν μέ τά άμερικάνικα άεροπλάνα τους, τά χωριά τής Έλεύθερης Έλλάδας, σκοτώνοντας σχεδόν άποκλειστικά γυναικόπαιδα.

Τόλμησαν νά άρνηθοῦν τό γεγονός ὅτι μέ τήν άπαγόρευση κάθε έμπορικῆς έπαφῆς άνάμεσα στήν Ἐλεύθερη καί τή Σκλάβα Ἑλλάδα, ἔχουν καταδικάσει σέ θάνατο τούς πληθυσμούς τῆς Ἑλλάδας καί κατά πρῶτο λόγο τά παιδιά. Τόλμησαν νά άρνηθοῦν ὅτι ἐξεκένωσαν μέ τή βία ὁλόκληρες περιοχές, μεταφέροντας τούς πληθυσμούς των 700.000 ὥς τήν ὥρα μέσα στά άστικά κέντρα ὅπου κυρίως τά παιδιά πεθαίνουν άπ' τήν πεῖνα, τήν άθλιότητα καί τίς άρρώστειες. Τόλμησαν νά άρνηθοῦν τό γεγονός ὅτι μέ τήν ἐκτέλεση ἑκατοντάδων καί ἑκατοντάδων γονιῶν, άνδρῶν καί γυναικῶν, δημιούργησαν μιά στρατιά ὀρφανῶν πού στεροῦνται τά πάντα. Καί σάν ὅλα τά πράγματα νά πήγαιναν θαυμάσια, ίσχυρίζονται, πώς μιά ὡραία πρωΐα μᾶς ἦρθε ή σατανική σκέψη νά άρχίσουμε τό παιδομάζωμα, γιά νά ὁδηγήσουμε μέ τή βία τά παιδιά μακρυά άπ' τούς γονεῖς τους καί νά τά κάνουμε. . . στρατιῶτες, προκαλώντας ἔτσι ἐναντίον μας τό μῖσος ὅλων τῶν πληθυσμῶν, τῆς Ἐλεύθερης Ἑλλάδας! Καί βρίσκονται ἄνθρωποι, άκόμα καί ὑπεύθυνοι πού γιά πολιτικούς λόγους παριστάνουν ὅτι πιστεύουν τέτοιες άνοησίες.

Ἡ άλήθεια ὅμως εἶναι τόσο άπλή πού ὁ καθένας, χωρίς τήν παραμικρότερη προσπάθεια θά μπορούσε νά τή διαπιστώσει. Ἡ άπαθλίωση τῶν παιδιῶν ή πεῖνα τους ή ἐγκατάλειψή τους οἱ κίνδυνοι άπ' τίς άεροπορικές ἐπιδρομές κι' άπ' τίς στρατιωτικές ἐπιχειρήσεις, ὑποχρέωσαν τούς γονεῖς τῶν παιδιῶν νά τά στείλουν σέ άσφαλῆ τόπο. Οἱ φιλανθρωπικές ὀργανώσεις τῶν Λαϊκῶν Δημοκρατιῶν, δέχτηκαν, μέ τή μεσολάβησή μας, νά περιποιηθοῦν καί νά φιλοξενήσουν αὐτά τά φτωχά θύματα τῶν μοναρχοφασιστικῶν φρικαλεοτήτων. Καί τίς μέρες ἐκεῖνες άκριβῶς πού γινόταν άπ' τόν Ὀργανισμό τῶν Ἑν. Ἐθνῶν ή παγκόσμια καμπάνια γιά τό παιδί, διεξάγονταν ἐδῶ ἐ-

να λαμπρό ἔργο ἀλληλεγγύης: Δώδεκα χιλιάδες παιδιά εἶχαν σωθεῖ.

Φυσικά δέν ἦταν ὅλα τά παιδιά τῆς Ἐλεύθερης Ἑλλάδας. Πολλοί γονεῖς, εἴτε ἐπειδή εἶχαν τά μέσα νά τά θρέψουν, εἴτε γιατί δέν ἤθελαν νά τ' ἀποχωριστοῦν, δέν τά ἔστειλαν καί κανένας δέν τούς ἀνάγκασε νά τό κάνουν. Ἄλλοι πάλι γονεῖς ἔστειλαν ἕνα ἤ δυό παιδιά καί κράτησαν τά ἄλλα. Εἶναι ἀλήθεια πώς πολλοί ἀπ' αὐτούς τούς τελευταίους μετάνοιωσαν πού δέν μιμήθηκαν τούς ἄλλους, ὅταν τά ἀμερικάνικα ἀεροπλάνα σκότωσαν πολλά ἀπ' αὐτά καί ἡ πεῖνα ἀποδεκάτιζε τ' ἄλλα. Τό γεγονός αὐτό, ἐν πάσει περιπτώσει, δείχνει πώς κανένας καταναγκασμός δέν ἀσκήθηκε οὔτε ἦταν δυνατό νά ἀσκηθεῖ. Σᾶς ἐπαναλαμβάνουμε μονάχα ἐτοῦτο: Οὔτε ἕνα παιδί δέ στάλθηκε σέ μιά δημοκρατική χώρα, χωρίς τή συγκατάθεση τῶν γονέων του. Σέ κάθε χωριό, ἄλλωστε, οἱ γονεῖς ἐξέλεξαν μονάχοι τους μιά ἐνήλικη κοπέλλα ἤ μιά γυναῖκα γιά κάθε ὁμάδα 20-25 παιδιῶν, γιά νά τά συνοδεύει.

Οἱ μοναρχοφασίστες μέ τό μοναδικό τρόπο πού ξέρουν νά χρησιμοποιοῦν αὐτοί τή βία, πού τούς εἶναι τόσο προσφιλής, ὑποχρέωσαν μερικούς γονεῖς πού συνέλαβαν νά καταθέσουν πώς τά παιδιά τους ἁρπάχτηκαν μέ τή βία. Καί ἡ Βαλκανική Ἐπιτροπή, ἄν καί σέ ἕνα χωριό οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς τούς διέψευσαν αὐτή τή συκοφαντία, ἕτοιμη καθώς εἶναι πάντοτε νά ὑποστηρίξει τούς μοναρχοφασίστες στίς προκλήσεις τους, κράτησε αὐτές τίς μεμονωμένες μαρτυρίες, πού ἀποσπάστηκαν, προφανῶς μέ τή βία καί δέν καταδέχτηκε νά προσέξει τό αὐτονόητο τῆς ὑπόθεσης, οὔτε τίς χιλιάδες τῶν γονιῶν πού διαμαρτυρήθηκαν μέ χιλιάδες γράμματα ἐναντίον αὐτῆς τῆς συκοφαντίας.

Ἡ Βαλκανική ὅμως Ἐπιτροπή παρασιώπησε μιά μικρή λεπτομέρεια πού σᾶς ἔχουμε καταγγείλει: Τό

παιδομάζωμα, τό πραγματικό παιδομάζωμα, πού έκαναν οί μοναρχοφασίστες. Καί πράγματι. Οί μοναρχοφασίστες μόλις πληροφορήθηκαν ότι οί γονεῖς στέλνουν τά παιδιά τους στίς Λαϊκές Δημοκρατίες, άρχισαν έπιδρομές στά χωριά τῶν κατεχόμενων ή μισοελεγχόμενων άπ' αύτούς περιοχῶν καί άρπαξαν τά παιδιά άπ' τήν άγκαλιά τῶν μανάδων τους. Τραγικές σκηνές διαδραματίστηκαν παντοῦ. Καί τά κακόμοιρα τά παιδιά μεταφέρθηκαν σέ στρατόπεδα ή παραδόθηκαν σέ πλούσιες οίκογένειες σάν ύπηρέτες. Γιά νά σκεπάσουν αύτό τό πραγματικό έγκλημα, διπλασίασαν τό θόρυβο γύρω άπ' τό δήθεν παιδομάζωμα, τό δικό μας. Νά ή άλήθεια γιά τήν καμπάνια αύτή πού ξεσήκωσαν τόσο τεχνητά άλλά καί τόσο κυνικά οί μοναρχοφασίστες καί οί πάτρωνές τους.

Εἴχαμε τήν τιμή νά σᾶς δώσουμε μιά σύντομη έκθεση πάνω στήν κατάσταση στήν Ἑλλάδα. Δέν εἴμαστε τόσο άφελεῖς νά πιστεύομε πώς, παρ' όλο πού ή έκθεσή μας είναι τόσο είλικρινής καί ξεκάθαρη, όλα θά πάνε καλά.

Ἡ πεῖρα τῶν συζητήσεων πού έγιναν ώς τά τώρα πάνω στό Ἑλληνικό ζήτημα μέσα στούς Ὀργανισμούς τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν, δέν μᾶς έπιτρέπει μιά τέτοια αίσιοδοξία. Καί άκόμα ξέρουμε πολύ καλά, τό παληό άπόφθεγμα τοῦ Σίλλερ πώς «ή έλευθερία δέν δίνεται, παρά παίρνεται». Κάναμε όμως ταυτόχρονα τό καθῆκον μας άπέναντι στά Ἑνωμένα Ἔθνη, άπέναντι στήν είρήνη. Στούς άξιότιμους άντιπρόσωπους έναπόκειται τώρα νά κάνουν τό δικό τους.

Ὅσο γιά μᾶς, έμεῖς θά συνεχίσουμε τόν άγώνα μας, παρά τήν τρομοκρατία, τίς συκοφαντίες καί τίς προκλήσεις, ώς τήν τελική νίκη.

Ἐλεύθερη Ἑλλάδα 15 Αὐγούστου 1948

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβέρνησης

Στρατηγός ΜΑΡΚΟΣ

item | Project ΑΣΕλΊς

Προσωρινή Δημοκρατική Κυβέρνηση (ΠΔΚ). Προσφυγή και υπόμνημα της ΠΔΚ προς τη Γενική Συνέλευση του ΟΕΕ

1. Είδος οντότητας Έργο (αυτοτελές έργο)
2. Συγγραφέας
   1. Προσωρινή Δημοκρατική Κυβέρνηση (ΠΔΚ)
   2. Βαφειάδης, Μάρκος (1906-1992)
3. Μορφή έργου Βιβλιογραφικά έργα [φορέων]
4. Ημερομηνία έργου Σεπτέμβριος 1948
5. Γλώσσα του έργου Ελληνικά
6. Χρονολογική κάλυψη
   1. Από 04/1946 - Μέχρι 12/1949
7. Θεματική κατηγορία
   1. Διεθνείς διαστάσεις
8. Θεματικές επικεφαλίδες
   1. Το ελληνικό ζήτημα στην 3η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ (Φθινόπωρο 1948)
9. Αριθμός Βιβλιογραφίας
   1. W0320-01
10. Πληροφοριακά στοιχεία
    1. Στο έργο «*Προσφυγή και υπόμνημα της Προσωρινής Δημοκρατικής Κυβέρνησης προς τη Γενική Συνέλευση του ΟΕΕ*» παρουσιάζονται τα κείμενα της προσφυγής που κατέθεσε η ΠΔΚ στην *3η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ (Third session of the United Nations General Assembly)* που έγινε στο Παρίσι το Φθινόπωρο του 1948. Στην αρχή του έργου υπάρχει δισέλιδη επιστολή του προέδρου της ΠΔΚ Μάρκου Βαφειάδη προς τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ και ακολουθεί η κύρια επιστολή προς τους αντιπροσώπους της Γενικής Συνέλευσης που φέρει επίσης την υπογραφή του Βαφειάδη. Το φυλλάδιο αυτό εκτυπώθηκε στο Μπούλκες της Γιουγκοσλαβίας. Η μετάφραση της προσφυγής και του υπομνήματος της ΠΔΚ στα γαλλικά περιέχεται στην έκδοση «Livre bleu».

       (Πηγή: Άννα Ματθαίου και Πόπη Πολέμη, *Η εκδοτική περιπέτεια των Ελλήνων κομμουνιστών*, Βιβλιόραμα – ΑΣΚΙ, Αθήνα 2003, σελίδα 157, λήμμα 64).
11. Σχετικές ιστοσελίδες
    1. Ψηφιακό αντίγραφο από τα ΑΣΚΙ
12. Πηγή καταλογογράφησης Original: . - Rules: RDA